

MIĄŚNIK (1) *sb m*

miąśnik, [**mięśnik**].

pl G miąśnik(o)w. ◊ [*A* mięśnik(o)w.]

Sł stp brak, Sł stp nazw os notuje, Cn, Linde brak.

1. *Pogard. O człowieku jedzącym mięso w czasie postu: oni [przed Wielkanocą] raniuchno iędzą [!] mięło/ wino piją/ żyły nátykáią [...]. Właśnie obyczáie tych náłzych miąśników Heretyckich wyráził. SkarŻyw 457.*

2. [*Rzeźnik: Rzeźnicy na ostatek byli tam katami. Bo oni urzędowni [...] Woleli się z tego to urzędu wycinać. A katolicy mili na swoich mięśnikow [...] Włóżyli taką sztukę, by nożmi rzezali Apolog 64.*]

Synonim: 2. rzeźnik.

Cf [MIĘSIARZ]

MM